

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci stěžovatele společnosti **U. D., a. s. v likvidaci**, zastoupeného JUDr. Alexandrem Klimešem, advokátem se sídlem v Praze 1, U Bulhara 3, za účasti **Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu**, se sídlem v Praze 1, Štěpánská 28, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2006, č. j. 7 Ca 47/2005 - 51,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu (dále jen „správní orgán“) ze dne 19. 11. 2004, č. j. FŘ-5381/13/04. Tímto rozhodnutím správní orgán zamítl odvolání stěžovatele proti platebnímu výměru Finančního úřadu pro Prahu – Jižní Město ze dne 20. 3. 2003, č. j. 43963/03/011512/6764, kterým byl stěžovateli vyměřen nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2002 ve výši 27 743 Kč, namísto nárokovaného nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty ve výši 44 027 743 Kč.

Z obsahu předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že městský soud doručoval výše označený rozsudek zástupci stěžovatele v řízení před městským soudem Ing. J. Š., prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu B. 21, P. Na doručence, která byla provozovatelem poštovních služeb vrácena městskému soudu a v soudním spisu je připojena na č. l. 67, je uveden údaj, že zásilka byla dne 18. 1. 2007 z důvodu nezastižení adresáta uložena. Následně si adresát zásilku dne 30. 1. 2007 vyzvedl, což potvrdil svým podpisem.

Dle ustanovení § 48d zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), se při doručování písemnosti určené fyzické osobě, kterou si účastník zvolil svým zástupcem (§ 27), jež je oprávněna vykonávat specializované právní poradenství podle zvláštních právních předpisů a řízení se týká oboru činnosti v nich uvedených a která není advokátem, notářem, soudním exekutorem nebo patentovým zástupcem, postupuje podle § 46.

Podle ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a odst. 4 o. s. ř. nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese svého bytu či místa, kde se zdržuje, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží a zanechá adresátovi v místě doručování výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Z výše uvedeného vyplývá, že obálka s písemností byla ve smyslu výše citovaných ustanovení, ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), uložena dne 18. 1. 2007 u doručujícího orgánu po předchozím pokusu o její doručení a zástupci stěžovatele byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Posledním dnem desetidenní lhůty stanovené § 50c odst. 4 o. s. ř. tak byl v daném případě den 28. 1. 2007, a protože tento den připadl na neděli, považoval se v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. za den doručení nejbližší následující pracovní den, tj. pondělí 29. 1. 2007.

Zástupci stěžovatele byla písemnost vydána dne 30. 1. 2007, což stvrdil svým podpisem na doručence. K doručení zásilky však došlo již dne 29. 1. 2007 uplynutím desetidenní lhůty od uložení, neboť poslední den této lhůty se považuje za den doručení, a to i přesto, že si zástupce stěžovatele zásilku dne 30. 1. 2007 osobně převzal. Shodně judikoval Nejvyšší správní soud již ve svém rozhodnutí ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004-34 (zveřejněno na www.nssoud.cz), v němž uvádí: *„Za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), nelze považovat den, kdy stěžovatelka zásilku osobně převzala, pokud se tak stalo poté, kdy již uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (§ 46 odst. 4 o. s. ř.).“*

Dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě byl ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti den doručení písemného vyhotovení rozsudku městského soudu, tj. pondělí 29. 1. 2007. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. pondělí 12. 2. 2007. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Poštovní zásilka obsahující kasační stížnost však byla držiteli poštovní licence předána k přepravě až dne 13. 2. 2007. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a z tohoto důvodu ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

S ohledem na charakter sporné otázky, tj. posouzení včasnosti podané kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud z opatrnosti prověřil správnost údaje o uložení zásilky poštovní doručovatelkou dne 18. 1. 2007, neboť tento údaj byl na doručence vrácené městskému soudu vyznačen a následně přeškrtnut. Provozovatel poštovních služeb na výzvu Nejvyššího správního soudu však pochybnosti soudu odstranil podáním ze dne 19. 7. 2007, v němž potvrdil, že z důvodu nezastižení adresáta byla uvedená zásilka skutečně dne 18. 1. 2007 uložena na poště P-35 v K. ulici a údaj na doručence je tedy správný.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu